

Proves d'accés a la universitat

Convocatòria 2014

Literatura catalana

Sèrie 5

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. A *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders, es repeteixen motius com les mans, el crim, la casa, els promesos i el festeig, el viatge, el circ i el teatre, entre altres. Trieu quatre d'aquests motius, expliqueu quin significat tenen o què simbolitzen i aporteueu l'exemple d'un conte per a cadascun.
[3 punts]
2. Jaume Aulet ha comentat que «l'experiència de la guerra, de la derrota i de l'exili signifiquen l'esfondrament definitiu d'aquella Catalunya ideal preconitzada pel Noucentisme a principis de segle. El postsimbolisme de la immediata postguerra ilustra aquesta situació molt més punyent i ho fa des d'una reflexió més humana i existencial. En el cas de Josep Carner, la culminació d'aquest procés el tenim a *Nabí* (1941)». A propòsit d'aquesta afirmació, comenteu a grans trets l'argument i els temes de *Nabí* i relacioneu-los amb el context històric i amb l'evolució general de la poesia de Josep Carner.
[2 punts]

3. Comenteu el poema «En la meva mort», de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, que pertany al recull *Imitació del foc*. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) El significat del poema.
- b) El valor i el sentit del llenguatge simbòlic.
- c) L'anàlisi formal i les principals figures retòriques.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

En la meva mort

Estic cansat de tu, domini fosc
i tempestat de flama.
M'exaltaré damunt els horitzons
i trauré les banderes al desert
5 de la darrera cavalcada.
Reina d'aquestes hores, ara véns
tota brillant, armada.
Inútil desesper del vespre! L'alba
i l'ardor temerari que m'encén
10 allunya les estrelles.

Madrid, març 1936

OPCIÓ B

1. Analitzeu i valoreu raonadament l'afirmació del poeta Salvador Espriu en una entrevista que li va fer Amando Carlos Isasi Angulo: «En *Antígona*, la primera de les meves obres dramàtiques, s'utilitza el mite de Sòfocles per a plantejar el fet de la Guerra Civil.»
[3 punts]
2. Comenteu els diversos significats de l'aigua com a símbol universal de vida, mort i renai-
xement en la novel·la *Jardí vora el mar*, de Mercè Rodoreda.
[2 punts]

3. Comenteu el fragment següent de *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà (acte II, escena XIII). Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- Contextualitzeu aquest fragment en l'obra. A banda de presentar breument els dos personatges i la situació que estan vivint, cal que expliqueu el sentit d'alguns versos que tenen relació amb escenes anteriors (per exemple: «I els vils a l'aigua la llençaren!», «I un mariner li esclafà el rostre / d'un cop de rem!», etcètera).
- Analitzeu els aspectes formals més destacats d'aquest text: la mètrica, les figures retòriques, els recursos expressius, les acotacions, etcètera.
- Tenint en compte els mots del Saïd, reflexioneu sobre el tema de la gelosia i la venjança dins l'obra.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

BLANCA: Pare! Ah!
 SAÏD (*a part*): M'han esqueixat fins l'ànima!
 BLANCA (*a Saïd*): Pietat! Perdó per ells!
 SAÏD (*reconcentrat*): Fill: Venja'ns! Venja'ns!
 BLANCA: Pietat!
 SAÏD: I els vils a l'aigua la llençaren!
 BLANCA: Perdó!
 SAÏD: I un mariner li esclafà el rostre
 d'un cop de rem!
 BLANCA: Oh!
 SAÏD: I el mar s'obrí, i les ones
 la dragaren!
 BLANCA: Pietat!
 SAÏD: Venja'ns! I encara
 puja del fons!
 BLANCA: Ah!
 SAÏD: Venja'ns!
 BLANCA (*Saïd poc a poc se va fixant en ella*): Doncs mateu-me
 també a mi. Què espereu? Sang avorrida
 hi ha en mes venes: sentiu? Jo a vostra mare
 l'he arrencat de sa llar: jo sóc la vibra
 que us he tret de sos braços; jo a les ones
 he llençat lo seu cos, i jo sa testa
 amb lo rem he partit! Mateu-me! Monstre!
 No encara? No? Jo he desitjat ta vida!
 Jo amb lo punyal t'he amenaçat! Sedenta
 de ta sang me trobava; jo, una dona!
 No em sents? Mata'm! Ah, mata'm!

Institut
d'Estudis
Catalans